การคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์

นางสาว อาจารีย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540 ISBN 974-639-067-8 ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE PROTECTION OF DESIGN RIGHT

Miss Ajaree Phungmaha

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Law

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 1997

ISBN 974-639-067-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การคุ่มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์
โดย นางสาวอาจารีย์ พ่วงมหา
ภาควิชา นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ธัชชัย ศุภผลศิริ
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ นพ. ศุภวัฒน์ ชุติวงศ์)
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
ประธานกรรมการ
(อาจารย์ชวลิต อัตถศาสตร์)
กรรมการ (อาจารย์ปริญญา ดีผดุง)

อาจารีย์ พ่วงมหา : การคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ (THE PROTECTION OF DESIGN RIGHT)

อ.ที่ปรึกษา : รศ.ธัชชัย ศุภผลศิริ ; 253 หน้า. ISBN 974-639-067-8

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงรูปแบบของการให้ความคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ เนื่องจากมีความแตก ต่างกันของกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองแก่แบบผลิตภัณฑ์ในแต่ละประเทศ โดยอาจได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายสิทธิบัตร (patent law) กฎหมายว่าด้วยแบบผลิตภัณฑ์ (design law) หรือกฎหมายลิขสิทธิ์ (copyright law) ก็ได้ ในประเทศไทยนั้นยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องรูปแบบของการให้ความคุ้มครองแก่แบบผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด

จากการศึกษาพบว่าปัญหาในการให้ความคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ ก็คือ แบบผลิตภัณฑ์อาจได้รับความ คุ้มครองซ้ำซ้อนทั้งจากกฎหมายเกี่ยวกับแบบผลิตภัณฑ์ (กล่าวคือกฎหมายสิทธิบัตรหรือกฎหมายว่าด้วยแบบผลิตภัณฑ์) และจากกฎหมายลิขสิทธิ์ในฐานะงานศิลปกรรมได้อีกด้วย ซึ่งเป็นผลให้แบบผลิตภัณฑ์นั้นได้รับความคุ้มครองมากเกินไป อันขัดขวางต่อวัตถุประสงค์ของกฎหมายเกี่ยวกับแบบผลิตภัณฑ์ ที่มุ่งคุ้มครองแบบผลิตภัณฑ์ในระยะเวลาพอสมควรเพื่อ ประโยชน์ของผู้บริโภค ปัญหาอีกประการหนึ่งก็คือแบบผลิตภัณฑ์ที่มุ่งต่อการทำงาน (functional design) อาจจะไม่ได้รับ ความคุ้มครองเลยหากไม่มีด้นร่างอันมีลักษณะเป็นงานศิลปกรรมตามกฎหมายลิขสิทธิ์ ในต่างประเทศมีวิวัฒนาการในการ-แก้ปัญหาเหล่านี้ออกเป็นสองแนวทาง คือ แนวทางที่จำกัดไม่ให้แบบผลิตภัณฑ์ได้รับความคุ้มครองโดยลิขสิทธิ์เลย กับแนว-ทางที่ยอมรับว่าแบบผลิตภัณฑ์อาจได้รับความคุ้มครองโดยลิขสิทธิ์ได้ แต่กำหนดข้อจำกัดในการให้ความคุ้มครองตาม กฎหมายลิขสิทธิ์ให้มากที่สุด ซึ่งแนวทางที่สองนี้เป็นแนวทางที่ยอมรับกันทั่วไป หากแต่มีหลักการแตกต่างกันในแต่ละประเทศ วิทยานิพนธ์นี้เสนอให้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักเกณฑ์ในการคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ตามกฎหมายไทยให้มีความ ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยการกำหนดให้ต้นร่างความคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์ไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ลิขสิทธิ์ และหากเป็นกรณีที่น้ำงานศิลปกรรมมาประยุกต์ใช้เป็นแบบผลิตภัณฑ์ก็ให้ลดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลป-กรรมนั้นลงเพื่อขจัดปัญหาการให้ความคุ้มครองซ้ำซ้อน รวมทั้งเสนอให้ป้องกันการผูกขาดตลาดอะไหล่ของแบบผลิตภัณฑ์ โดยน้ำหลักการไม่ให้ความคุ้มครองแก่อะไหล่ที่มีลักษณะเป็นส่วนเชื่อมต่อกันกับแบบผลิตภัณฑ์อื่น (must-fit) หรือมีลักษณะ เป็นส่วนหนึ่งของแบบผลิตภัณฑ์ (must-match) มาใช้ ตลอดจนกำหนดให้มีสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิเชิงบังคับ (compulsory license) และ license of right เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภค นอกจากนี้ยังเสนอให้มีการกำหนดสิทธิใน แบบผลิตภัณฑ์ประเภทใหม่ขึ้นคือ สิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้จดทะเบียน (unregistered design right) เพื่อให้ความคุ้ม-ครองแก่แบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่อาจขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ได้

ภาควิชานิติศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต อิบารีซ์ พรามหา
สาขาวิชานิติศาสตร์	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปริกษา
ปีการศึกษา ²⁵⁴⁰	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

C770023

OF LAW MAJOR

KEY WORD: DESIGN RIGHT / PROTECTION

AJAREE PHUNGMAHA: THE PROTECTION OF DESIGN RIGHT. THESIS ADVISOR:

ASSOC. PROF. DHAJJAI SUBHAPHOLSIRI . 253 pp. ISBN 974-639-067-8.

This thesis studies researching the proper forms or criteria of laws to protect "design right", which vary in different countries. While some countries protect design right through patent law, other through design law or copyright law. As for Thailand, a problem has arised regarding the appropriate law to protect the design right.

The study reveals that one legal problem of protecting design right is the right of design owner is double protected both by the laws on design (patent law and design law) and by copyright law (as an artistic work). The dual protection, therefore, grants an over-protection to the owner of design right, which is against the intention of the laws on design which intend to protect the right only for some limited time and for the good of the public. Another problem is that "functional design", a kind of design rights, is not protected by patent law. The protection on the said design is provided only where there is an expression of idea of the design in form of an artistic work. Under foreign laws, two measures are developed to cope with the problems. The first one is the idea that design right owners should be protected through the laws on design only. The second one, which is generally accepted by most countries though details of which are different, is that the design right owners may be protected not only through the laws on design but also through, with a most limited scope, copyright law. This thesis proposes several points to improve the present Thai law to be more proper and efficient. Firstly, it proposes that the expression of idea created to be a model or a design document of a product design not be protected under copyright law. Secondly, the time granted for exclusive right in artistic work under copyright law be shortened if the artistic work is applied to be a part or in connection with a product design. Thirdly, to eliminate the problem of the monopoly in spare parts of the products under design, which greatly affects the public, the thesis suggests that spare parts adjoining other product designs(must-fit) or being an integrated part of the products under design (must-match) should not be protected and that provisions of "compulsory license" as well as "license of right" should be applied to the present laws. Additional issue mentioned in this thesis is an introduction of new provision of "unregistered design right" to be applied to Thai law so that some kinds of design rights unregistrable under the present law may be protected as well.

ภาควิชานิติศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต อาจารีช์ ระบริษัทา
สาขาวิชา นิติศาสตร์	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา ²⁵⁴⁰	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของรองศาสตราจารย์ ธัชชัย ศุภผลศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำและช่วยวางแนวทางในการศึกษา ค้นคว้า ตั้งแต่ในชั้นเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ทั้งยังให้คำแนะนำในการถอดความจากเอกสารภาษาต่างประเทศ การลำดับความคิดในการเขียน รวมตลอดถึงการให้แง่คิดต่างๆในขณะทำการศึกษา จนสำเร็จเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้รับความกรุณาจากคณะกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ อันประกอบด้วยอาจารย์ชวลิต อัตถศาสตร์ และอาจารย์ปริญญา ดีผดุง ซึ่งเป็นผู้ให้ ข้อมูลบางส่วนเพื่อนำมาใช้ประกอบการศึกษา รวมทั้งให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำในการศึกษาค้น-คว้าวิทยานิพนธ์นี้ด้วย ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านไว้ ณ ที่นี้

ผู้เขียนใคร่ขอขอบพระคุณต่อปิยมิตรของข้าพเจ้า อันได้แก่ คุณมานพ และ คุณสรี บุญทิม ที่ช่วยเหลือผู้เขียนในการค้นหาข้อมูลประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และเป็นผู้อำนวยความ สะดวกในด้านที่พักอาศัยและพาหนะที่ใช้เดินทางขณะที่พำนักอยู่ในประเทศสหราชอาณาจักร นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบพระคุณต่อคุณกัลยารัตน์ ซินศรีวงศ์กูล และคุณจักริน อัมพุช ที่ให้ข้อมูล และคำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา และคุณกฤชวัชร์ ชัยนภาศักดิ์ ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายญี่ปุ่นแก่ผู้เขียน ในส่วนของการแปลภาษาต่างประเทศ ผู้เขียนขอกล่าวคำขอบพระคุณต่อ คุณขนิษฐา ทัตติ และคุณเฉลิมพงษ์ จิตต์ขันติวงศ์ ที่ให้ความช่วยเหลือผู้เขียนเป็น อย่างมากในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการถอดความจากจากภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณเฉลิมพงษ์ จิตต์ขันติวงศ์ ที่กรุณาสละเวลาช่วยผู้เขียนเรียบเรียงข้อความในการเขียนวิทยานิพนธ์ให้สละสลวยยิ่งขึ้นอีกด้วย

ท้ายนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณต่อบิดามารดา น้องชาย และมิตรสหายที่เป็นผู้-สนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้เขียนตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา และหากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้พอมี ประโยชน์ทางวิชาการอยู่บ้างขอให้เป็นกตเวทิตาแก่บิดา มารดา และครูอาจารย์ของผู้เขียน หากมี ข้อบกพร่องประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

สารบัญ

บทคัดย	ย่อภาษาไทย	1
บทคัดย	ย่อภาษาอังกฤษ	ৰ
กิตติกร	รรมประกาศ	ฉ
สารบักุ	y	I
บทที่		
1	บทน้ำ	1
	1.1 ประวัติความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	1.2 วัตถุประสงค์ของการทำวิทยานิพนธ์	4
	1.3 ขอบเขตของการทำวิทยานิพนธ์	4
	1.4 สมมติฐาน ทฤษฎี และแนวความคิด	5
	1.5 วิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์	6
	1.6 ประโยชน์ที่คาดหวังว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์	6
2	การคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ในปัจจุบัน	8
	2.1 ความหมายของแบบผลิตภัณฑ์	8
	2.2 ความจำเป็นที่จะต้องคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์	15
	2.3 การคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์โดยกฎหมายสิทธิบัตร	18
	2.3.1 หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์	19
	2.3.1.1 หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดลักษณะของ	
	แบบผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย	19
	2.3.1.2 หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดลักษณะของ	
	แบบผลิตภัณฑ์ในประเทศสหรัฐอเมริกา	26
	2.3.2 หลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์	30
	2.3.2.1 หลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองสิทธิใน	
	แบบผลิตภัณฑ์ตามกฎหมายไทย	30
	2.3.2.2 หลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองสิทธิใน	
	แบบผลิตภัณฑ์ตามกฎหมายสหรัฐอเมริกา	36
	2.4 การคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์โดย Design Law	37

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	и	น้า
	2.4.1 หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์	7
	2.4.1.1 หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดลักษณะของ	
	แบบผลิตภัณฑ์ในประเทศสหราชอาณาจักร	8
	2.4.1.1.1 ลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการ	
	จดทะเบียนแล้ว (Registered Eresigns)3	8
	2.4.1.1.2 ลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้	
	จดทะเบียน (Unregistered Designs)4	8
	2.4.1.2 หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดลักษณะของ	
	แบบผลิตภัณฑ์ในประเทศญี่ปุ่น5	8
	2.4.2 หลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์	4
	2.4.2.1 หลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์	
	ตามกฎหมายประเทศสหราชอาณาจักร 6	4
	2.4.2.1.1 หลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองสิทธิ	
	ในแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการจดทะเบียน	
	แล้ว (Registered Designs) 6	i 4
	2.4.2.1.2 หลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองสิทธิ	
	ในแบบผลิตภัณฑ์ไม่ได้จดทะเบียน	
	(Unregistered Designs)7	'0
	2.4.2.2 หลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์	
	ตามกฎหมายประเทศญี่ปุ่น7	
2	5 การคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์โดยกฎหมายลิขสิทธิ์	3
	2.5.1 หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดลักษณะของงานศิลปกรรม	35
	2.5.1.1 หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดลักษณะของงานศิลปกรรม	
	ในประเทศไทย	35
	2.5.1.2 หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดลักษณะของงานศิลปกรรม	
	ในประเทศสหรัฐอเมริกา 8	39
	2.5.1.3 หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดลักษณะของงานศิลปกรรม	
	ในปละเทศสะเอกสอกกาล้กอ	١./

สารบัญ(ต่อ)

บทที		หน้า
	2.5.1.4 หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดลักษณะของงานศิลปกรรม	
	ในประเทศญี่ปุ่น	100
	2.5.2 หลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองสิทธิในงานศิลปกรรม	
	2.5.2.1 หลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองในงานศิลปกรรม	
	ในประเทศไทย	102
	2.5.2.2 หลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองในงานศิลปกรรม	
	ในประเทศสหรัฐอเมริกา	111
	2.5.2.3 หลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองในงานศิลปกรรม	
	ในประเทศสหราชอาณาจักร	117
	2.5.2.4 หลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองในงานศิลปกรรม	
	ในประเทศญี่ปุ่น	122
	2.6 การคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์โดยกฎหมายละเมิด (Tort Law)	128
	2.7 การคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ใน TRIPs	135
3	ปัญหาและวิวัฒนาการของการคุ้มครองสิทธิแบบผลิตภัณฑ์	139
	3.1 ปัญหาของการคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย	140
	3.2 ผลของการให้ความคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์	
	โดยกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญารูปแบบต่างๆ	147
	3.2.1 ผลของการให้ความคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์โดย	
	กฎหมายสิทธิบัตร	148
	3.2.2 ผลของการให้ความคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์โดย	
	Design Law	150
	3.2.3 ผลของการให้ความคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์โดย	
	กฎหมายลิขสิทธิ์	156
	3.2.4 ผลของการให้ความคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์โดย	
	ทั้งกฎหมายเกี่ยวกับแบบผลิตภัณฑ์โดยตรงและ	
	กฎหมายลิขสิทธิ์	158
	3.3 ปัญหาและมาตรการในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการให้	
	ความค้มครองแก่แบบผลิตภัณฑ์ในประเทศต่างๆ	162

สารบัญ (ต่อ)

บทที		หน้า
	3.3.1ประเทศสหราชอาณาจักร	162
	3.3.2ประเทศสหรัฐอเมริกา	175
	3.3.3ประเทศแคนาดา	181
	3.3.4ประเทศญี่ปุ่น	187
	ตารางสรุปแนวทางในการให้ความคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์	
	ในประเทศต่างๆ	193
4	แนวทางในการกำหนดการคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ตาม	
	กฎหมายไทย	195
	4.1 แนวทางในการให้ความคุ้มครองโดยการจำกัดไม่ให้แบบผลิตภัณฑ์	
	ได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายลิขสิทธิ์	196
	4.1.1 การจำกัดโดยบัญญัติไว้ในคำจำกัดความของงานอันมี	
	ลิขสิทธิ์ว่าไม่รวมถึงแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความคุ้มครองตาม	
	กฎหมายสิทธิบัตร	196
	4.1.2 การจำกัดโดยบัญญัติไม่ให้ความคุ้มครองโดยลิขสิทธิ์แก่	
	แบบผลิตภัณฑ์ที่มีคุณสมบัติในการรับจดทะเบียนตาม	
	กฎหมายสิทธิบัตร	196
	4.1.3 การจำกัดโดยบัญญัติไม่ให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ในแบบ	
	ผลิตภัณฑ์ที่จดทะเบียนแล้วหรือแบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้จด	
	ทะเบียนแต่นำมาใช้ทางอุตสาหกรรมแล้ว	201
	4.2 แนวทางในการให้ความคุ้มครองโดยการยอมรับว่าแบบผลิต	
	ภัณฑ์สามารถได้รับความคุ้มครองทั้งจากกฎหมายลิขสิทธิ์และ	
	กฎหมายเกี่ยวกับแบบผลิตภัณฑ์ แต่วางมาตรการไม่ให้เกิดความ	
	คุ้มครองซ้ำซ้อนในแบบผลิตภัณฑ์	204
	4.2.1 แนวทางที่น้ำมาตรการของประเทศสหรัฐอเมริกามา	
	ประยุกต์ใช้กับกฎหมายไทย	204
	4.2.2 แนวทางที่น้ำมาตรการของประเทศแคนาดามาประยุกต์	
	ใช้กับกฎหมายไทย	207
	4.2.3 แนวทางที่น้ำมาตรการของประเทศนิวซีแลนด์มาประยุกต์	
	ใช้กับกฎหมายไทย	210

สารบัญ (ต่อ)

	ام	
	19090	
1	17/17/1	

		หน้า
	4.2.4 แนวทางที่นำมาตรการของประเทศสหราชอาณาจักรมา	
	ประยุกต์ใช้กับกฎหมายไทย	213
5 บ	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	225
รายการอ้	ว้างอิง	24.7
ประวัติผู้เ	ขียน	253